

Predikatie over Romeinen 4 vers 4 en 5
door eerwaarde heer D.J. van Keulen

Votum.

Zingen Psalm 84 : 3.

Geloofsbelijdenis van Nicéa.

Schriftlezing Romeinen 4

1 Wat zullen wij dan zeggen dat Abraham, onze vader, verkregen heeft naar het vlees?

2 Want indien Abraham uit de werken gerechtvaardigd is, zo heeft hij roem, maar niet bij God.

3 Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid.

4 Nu, dengene die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld.

5 Doch dengene die niet werkt, maar gelooft in Hem Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

6 Gelijk ook David den mens zalig spreekt welken God de rechtvaardigheid toerekent zonder werken,

7 Zeggende: Zalig zijn zij welker ongerechtigheden vergeven zijn, en welker zonden bedekt zijn;

8 Zalig is de man welken de Heere de zonde niet toerekent.

9 Deze zaligspreking dan, is die alleen over de besnijdenis of ook over de voorhuid? Want wij zeggen dat Abraham het geloof gerekend is tot rechtvaardigheid.

10 Hoe is het hem dan toegerekend? Als hij in de besnijdenis was of in de voorhuid? Niet in de besnijdenis, maar in de voorhuid.

11 En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend; opdat hij zou zijn een vader van allen die geloven in de voorhuid zijnde, teneinde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde,

12 En een vader der besnijdenis, dengenen namelijk die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was.

13 Want de belofte is niet door de wet aan Abraham of zijn zaad geschied, namelijk dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door de rechtvaardigheid des geloofs.

14 Want indien degenen die uit de wet zijn, erfgenamen zijn, zo is het geloof ijdel geworden en de belofte tenietgedaan.

15 Want de wet werkt toorn; want waar geen wet is, daar is ook geen overtreding.

16 Daarom is zij uit het geloof, opdat zij zij naar genade, teneinde de belofte vast zij al den zaden, niet alleen dat uit de wet is, maar ook dat uit het geloof van Abraham is, welke een vader is van ons allen

17 (Gelijk geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken gesteld), voor Hem aan Welken hij geloofd heeft, namelijk God, Die de doden levend maakt, en roept de dingen die niet zijn, alsof zij waren.

18 Welke tegen hoop op hoop geloofd heeft dat hij zou worden een vader van vele volken, volgens hetgeen gezegd was: Alzo zal uw zaad wezen.

19 En niet verzwakt zijnde in het geloof, heeft hij zijn eigen lichaam niet aangemerkt, dat alrede verstorven was, alzo hij omtrent honderd jaren oud was, noch ook dat de moeder in Sara verstorven was.

20 En hij heeft aan de belofte Gods niet getwijfeld door ongeloof, maar is gesterkt geweest in het geloof, gevende God de eer,

21 En ten volle verzekerd zijnde dat hetgeen beloofd was, Hij ook machtig was te doen.

22 Daarom is het hem ook tot rechtvaardigheid gerekend.

23 Nu is het niet alleen om zijnentwil geschreven, dat het hem toegerekend is,

24 Maar ook om onzentwil, welken het zal toegerekend worden, namelijk dengenen die geloven in Hem Die Jezus, onzen Heere, uit de doden opgewekt heeft,

25 Welke overgeleverd is om onze zonden en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

Gebed.

Zingen Psalm 77 : 2 en 6.

Gemeente, met de hulp des Heeren wensen wij in deze middag het Woord van Hem aan u te bedienen uit dat gedeelte dat wij samen lazen, Romeinen 4, en dan wel met name het 4^e en 5^e vers. Daar luidt het Godswoord en onze tekst aldus:

4 Nu, dengene die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld.

5 Doch dengene die niet werkt, maar gelooft in Hem Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

Om naar aanleiding van deze tekstwoorden stil te staan bij drie gedachten.

- 1^e. Een uitgewerkte zondaar.
- 2^e. Het ingestorte geloof.
- 3^e. De toegerekende gerechtigheid.

Gemeente, in deze Romeinenbrief dringt de apostel Paulus door tot het hart van het genadeverbond. De apostel wijst aan dat er geen andere grond van zaligheid is en geen andere hoop voor een menskind dan alleen het bloed van de Heere Jezus Christus. Hij verkondigt het ons helder dat alleen Zijn arbeid zalig maakt. Dat werken van u en van mij doet helemaal niet mee in dat grote gericht van God. Dat werken van ons is toch niet anders dan schuld en zonde. Ja, Mac Cheyne riep het eens uit: “Daar werd al mijn deugd een wegwerpelijk kleed”. Ja, dat laat de apostel zien, dat in het licht van Gods heiligheid, in het licht van Gods rechtvaardigheid die werken van ons totaal waardeloos zijn.

Maar ja, dat is nu net het hele punt: dat gaat dwars in tegen u en tegen mij. Dat gaat dwars in tegen een kerkmens. Veel meer nog dan tegen een wereldling. Hier wil een kerkmens in zijn natuurstaat niet van horen, omdat dit alles afbreekt, alles afsnijdt wat van ons is. En je was net zo tevreden met jezelf! En het was de afgelopen week net zo aardig gelukt! En je bleek zo’n goed en gelovig en vroom mens te wezen! En nu zegt de apostel: “Het is allemaal waardeloos”. En je zegt bij jezelf: “Maar gelukkig ken ik de Bijbel ook. Er staat toch in het Woord van God ook geschreven dat Abraham genoemd werd “de vriend Gods”. Ja, precies, dat is de tegenwerping die de apostel Paulus al had verwacht. Hij zegt in ons hoofdstuk: “Wat zullen wij dan zeggen dat Abraham, onze vader, verkregen heeft naar het vlees? Wat zullen wij dan zeggen?”, zegt Paulus. Het is als het ware alsof hij zijn tegenstanders de woorden in de mond legt. “Ik ken jullie kritiek wel”. Weet je waarom Paulus hun kritiek wel kende? Omdat hij zichzelf kende. Daar lag dat aan. Ik lees van Kohlbrugge dat hij eens een brief schrijft aan iemand die hij niet kende. Hij schrijft aan die persoon: “Ik ken u niet, en toch ken ik u wel. Want het heeft God behaagd de poel van verderf in mijn eigen hart aan mij te openbaren”. Want zo zit elk menskind in elkaar. En vooral die Jood, en die wettische en werkheilige Joodchristen. Dat verbroken werkverbond bruist in ons gemoed. We willen wat doen. We willen wat verdienen. We willen wat waard zijn. We willen een beetje belangrijk gevonden worden. We willen kunnen bogen op dat wat we toch wel gepresteerd hebben. Wat zullen wij dan zeggen dat

Abraham, onze vader, verkregen heeft naar het vlees? Het is toch zo'n beste man geweest. Abraham heeft toch gewandeld in de weg des Heeren. Hij is toch gehoorzaam geweest aan de woorden van God. Hij is toch getrouw geweest aan het bevel, ook om het moederland te verlaten en heen te gaan naar een onbekend land. Hij is het toch geweest die maar getrouw was in het wegbrengen van zijn zoon Izak naar de berg Moria om hem te offeren. Hij is toch een man geweest die getoond heeft dat hij standvastig was in het woord van God. Is dat dan helemaal niets waard? zegt de Jood en zegt de Joodchristen.

Want indien Abraham uit de werken gerechtvaardigd is... Als zijn werken het nu geweest zijn, zegt Paulus, die van belang geweest waren. Als zijn werken nu iets voor hem opgeleverd hadden, ja, dan had hij wel roem. Jazeker. Zo heeft hij roem. Maar niet bij God. Dus is hij dan niet op zijn deugden een vriend van God genoemd? Kreeg hij dan niet die eretitel door iets in hemzelf? Heeft zijn werk dan helemaal niet mee gedaan? Paulus, je brengt een nieuwe leer. Het strookt niet met dat Oude Testament. Het strookt niet met al die oproepen om gehoorzaam en getrouw te wezen. Daar komen we niet meer uit, Paulus. Je predikt ons iets wat we nog nooit gehoord hebben. En Paulus zegt: "O nee? Heb je dat nog nooit gehoord? Dan heb je nog nooit het Woord van God gehoord. Dan heb je van de hele Bijbel nog niets begrepen. Dan is heel het Woord van God, zowel Oude Testament als Nieuwe Testament, een gesloten Boek voor je gebleven". Paulus zegt: "Want wat zegt de Schrift? Dat totale Woord van God". En dat zegt die apostel die het ergens gezegd heeft: "Al komt er ook een engel uit de hemel en hij brengt deze leer niet, die zij vervloekt". Nee, want die leer die gebracht wordt, die moet altijd overeen stemmen met het Woord. Daarom gaat de apostel Paulus de prediking, dat alle roem aan 's mensen zijde is uitgesloten, gronden in het Woord van God. En wat gegrond kan worden in het Woord van God, dat staat vast, dat is onwankelbaar. Want van dat Woord van God zal geen tittel of jota verloren gaan. Want wat zegt de Schrift? Hebben jullie de Schrift nu begrepen?, zegt Paulus. Heeft hij roem gehad door zijn werken en deugden? Wat zegt de Schrift eigenlijk? Helemaal niet iets in hemzelf. En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tót rechtvaardigheid. Wat zegt de apostel daar eigenlijk? De apostel zegt dit: Het oog van de levende God is op ieder mens gericht. En met Zijn Goddelijk oog blikt Hij dwars door elk mensenkind heen. En de Heere speurt in ons aller leven naar dat ene. De Heere speurt in ons aller leven naar het ware zaligmakende geloof.

Weet je wat geloof is? Weet je wat dat is? Dat is onvoorwaardelijk hangen aan het Woord van God. Abraham geloofde dat hij tot een groot volk zou worden. Niet aanmerkende dat zijn eigen lichaam al verstorven was, en bovendien het lichaam van Sara ook verstorven was. Dat merkte hij niet aan. Maar hij geloofde God. Dat betekent dat Abraham niet aangemerkt heeft de dingen die voor ogen waren, maar dat hij aangemerkt heeft de dingen die onzichtbaar zijn voor het natuurlijk oog. Dat hij aangemerkt heeft de werkelijkheid van God. Dat de Heere bij machte is, zoals de Heere Jezus het zei, om zelfs uit deze stenen Abraham kinderen te verwekken. Hij had met een almachtig God van doen gekregen, en hij kon niet anders dan erkennen, belijden, dat dat woord van die levende God uit ging, dat dat waarheid was, dat er gans geen leugen in Hem gevonden werd. En hij geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid, zegt Paulus.

Dus de Heere heeft gespeurd in het leven van Abraham, en de Heere heeft in het leven van Abraham het geloof gevonden. Dat heeft de Heere gevonden om hem op grond daarvan rechtvaardig te rekenen. Dat is een geheimenis. Dat is een moeilijke zaak. De Heere heeft in het leven van Abraham gezocht naar iets wat Abraham zichzelf niet kon geven. Dat is het punt. Kunt u zichzelf het geloof geven? Gelooft u eigenlijk? Wat gelooft u eigenlijk? Hangt u onvoorwaardelijk aan het Woord van God? Of bespeur je bij jezelf ook die binnenprater? Bespeur je bij jezelf ook die twijfel? Zie je in je eigen hart ook die vraagtekens groot worden? "Ik moet het eerst nog maar eens zien, en dan zal ik het geloven". Ben je er achter gekomen dat dat geloof geen vrucht is van onze akker? Dat wij hier bij elkaar kunnen zijn en dat we historieel dat Woord van God kunnen geloven. Maar voel je aan dat je van nature een vreemdeling bent van dit geloof, waar in de Romeinenbrief door Paulus van geschreven wordt? En Abraham geloofde God. Ben je er achter gekomen dat dat een zaak is die dwars in gaat tegen ons gemoed? Want ik zal je één ding vertellen. Ja, dan moet je alles van jezelf kwijt. Alles! Dan houd je helemaal niets meer over. Dan ga je er zelf uit en dan neemt God de plaats in beslag. Dat is het ware zaligmakende geloof. Dat is van Hem gegeven. En het kenmerk van dat ware zaligmakende geloof is dit, dat gaat uit naar Hem. Dat zoekt gemeenschap met Hem. Dat is dan alleen gelukkig als die gemeenschaps-oefening er is. En Abraham geloofde God en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid. Zo alleen heeft Abraham roem gehad bij God. Op grond van zijn eigen werken en deugden had hij roem kunnen hebben bij de mensen, maar niet bij God, staat er in vers 2. Maar nu, nu heeft Abraham roem bij God, omdat de Heere dat roemt en prijst wat Hij

Zelf in het leven en in het hart van een mensenkind gegeven heeft. De Heere zoekt Zijn eigen werk en Hij roemt Zijn eigen werk. Weet je waarom? Opdat Hij de eer zou ontvangen. Dat is het hele punt. Daartoe zijn wij toch op de wereld geschapen! Of niet? Dat we tot eer van Hem zouden leven. Daartoe hebt u de adem in uw neusgaten, dat uw leven een levend dankoffer zou zijn aan Hem. En anders... Als u roemt bij uzelf, als u roemt in uw werken, als u roemt in uw godsdienst en God weet van u niet af, dan beslaat u onnuttelijk de aarde en dan zal de dag komen dat uw leven wordt uitgerukt en wordt weggedaan. Waardeloos! Waardeloos!

Wat zegt de Schrift? Wat zegt het Woord van God? Het komt aan op geloof. Kent u dat geloof dat hangt aan God? "Ja", zeg je, "maar dat kan ik nooit, dat gaat niet". Waarom kun je dat nooit? "Ik zit er altijd zelf weer tussen". Weet je wat wij voor mensen zijn? Ik hoop dat je er ook ziek van wordt. We redeneren altijd maar. Dat vreselijke geredeneer van ons. We hebben altijd wel onze verhalen en onze inbreng. Maar is je mond al eens een keer dicht gegaan? Want dat is het wat de apostel aanwijst. Aan de Jood en aan de Joodchristen, die zijn mond direct open deed en aan Paulus de vraag stelde: "Wat zullen wij dan zeggen? Hoe zit het dan eigenlijk met Abraham? Is dan alle roem uitgesloten?" De apostel leert ons in dit hoofdstuk: als je nooit op dat plekje komt dat alle roem aan eigen kant er aan gegaan is, dan zul je de waarheid, de inhoud van het genadeverbond nooit verstaan. Nu, zegt Paulus. Ofwel: let op! Dit is de zaak. Nu, degene die werkt. Als dat er staat "degene die werkt", voelt u zich dan aangesproken vanmiddag? Zeg het maar. Gaat het over u? Nu, degene die werkt. Bent u al eens aan het werk gegaan? Waarom ben je aan het werk gegaan? "Ja, het zit niet goed tussen God en mijn ziel. Het kan zo niet blijven. Ik kan zo niet door leven. Hoe moet ik ooit God ontmoeten? Als het niet anders wordt, dan is het verloren". Heb je al eens een keer geprobeerd om de wet te houden? Dat die wet werkelijkheid voor je werd. En je hebt een pogingen gedaan! En je hebt er een kracht, een tijd, een energie aan besteed! Je bent druk geweest om naar de geboden Gods te leven. En heb je het gered? Dat is eigenlijk de vraag. Weet je wat de natuurlijke mens zegt? Ach, die kan wel erkennen dat hij hier en daar een fout en een gebrek heeft. Want ja, we zijn nu eenmaal allemaal zondaren. Maar die brengt het er nog niet zo slecht van af. Dat is nog een aardig bekeerd en vroom mens. Die is nog aardig getrouw aan de dienst van God. Dat zijn mensen, zegt de apostel Paulus, die wat verdienen. Dat menen ze althans. Die wat verdienen. En als dat er staat: "Nu, degene die werkt..." Daar wordt in feite in principe elk mensenkind aangewezen. Want de wereld zit vol met mensen die werken, men-

sen die druk zijn van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Mensen die zich afsloven om wat te bereiken, of het nu in de wereld is of in de godsdienst. Nu, degene die werkt heeft een kenmerk. En wat is het kenmerk van degene die werkt? Nou, dat is heel eenvoudig. Als u een baas hebt, dan verlangt u van die baas dat hij aan het eind van de maand u uitbetaalt. Dat verlangt u. Anders komt u niet meer terug. Ik heb gewerkt, dus ik heb recht op mijn loon. Dus in feite is het zo, dat u elke dag dat u werkt voor uw baas, u uw baas in de schulden steekt tegenover u. En pas als uw baas u heeft uitbetaald, is die schuld weer weg. En dan de nieuwe maand begint u weer te werken. En met elke minuut die u in zijn dienst besteedt, bouwt u die schuld weer op. Die moet aan het einde van de maand weer uitbetaald worden. U zet uw baas bij u in het krijgt door voor hem te werken.

Dat beeld gebruikt de apostel Paulus. Nu, degene die werkt wordt het loon toegerekend. Eentje die werkt, die verdient loon. En nu zegt de apostel: "Die wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar wel naar schuld". Het is in feite zo, zegt de apostel, dat zolang u werkt en zolang u in uw eigen deugden en vroomheid zoekt naar roem bij God, u in feite bezig bent God tegenover u in de schuld te steken. Heel uw werkzame leven, heel uw werkheiligheid doet u de zaligheid verdienen. De Heere kan u dan in uw beleving niet meer verloren laten gaan. U hebt zoveel tijd en zoveel kracht in Zijn dienst besteed... Naar schuld. Naar schuld wordt het loon toegerekend, degene die werkt. En dat is nu een principe dat vreemd is in het Koninkrijk der hemelen, zegt Paulus. Dat is een principe dat niet meetelt. Tel je nog mee? Dat is ook een punt. Tel je nog mee? Ben je nog van waarde? Of ben je nu (dat is een gewetensvraag hoor) waardeloos geworden? Ben je aan de kant geschoven? Ben je er uit gezet? Is heel je werkzame leven niet anders dan schuld gebleken? Kun je nog optellen voor het aangezicht van God? Is het in de min gekomen? Is dat Woord al eens ingeslagen: "Gij kunt de prijs der ziel, dat rantsoen, aan God in tijd noch eeuwigheid voldoen". Ben je er achter gekomen, lieve mensen, dat je God niet tegenover u in de schuld kunt zetten, maar dat u voor Zijn aangezicht in de schuld staat. Is de rekening u weleens gepresenteerd dat God tot u sprak, dwars door uw werkheiligheid heen. Ja, toen lag het aan splinters natuurlijk. "Betaal Mij wat ge schuldig zijt".

Nu dan, degene die werkt. Zolang je nog werkt, zegt Paulus, zolang je nog bezig bent om de zaligheid te verdienen. daar zoek je God in schuldig te stellen voor u. Maar het is een walm, een stinkende walm in Zijn heilige neusgaten. Dat komt bij de Heere niet voor. Hij laat Zich niet in de schuld steken door zo'n aardworm als dat ik en u

bent. Hij laat Zich niet door een mensenkind commanderen. Hij laat Zich niet verplichten u een of ander loon naar schuld uit te betalen. De Heere laat Zich niet binden aan die lage, vuile gedachten van ons. Hij laat Zich niet uit Zijn hoge hemel trekken, om mee te doen in ons vreemde, zondige denkbestel. Dat laat Hij niet gebeuren. Nee, zegt de apostel Paulus. Maar de Heere maakt het zo, dat het werk wat Hij doet Goddelijk, hemels, majesteitelijk zal blijken te zijn. Dat heeft Abraham ook geleerd, zegt Paulus. En bovendien, ik heb het zelf ook geleerd. Want is het Paulus niet geweest die daar op de weg naar Damascus door de Heere gearresteerd geworden is, van zijn hoogte is afgebracht. Is de Heere het Zelf niet geweest die in het leven van de apostel Paulus heel zijn gerechtigheid aan brokken heeft geslagen. Is de Heere het niet geweest, Die het gemaakt heeft dat Paulus met al het zijne aan het einde gekomen is.

Ben je al aan het einde gekomen, mensen? Want je werkt hoor. Ja, zeg je, dat klinkt plat wat je nu zegt. Nou, laat het dan maar plat klinken. Je werkt je eigen dood als God niet ingrijpt. Ben je gearresteerd door de Heere? Neer geveld op dat slagveld van vrije genade. Heeft de Heere je werken nu eens doen ophouden? Uitgewerkt aan eigen kant. Die schuld kwam thuis. De rekening die bij God open stond van uw kant af, die werd gepresenteerd. Heel je werken bleek waardeloos. Het is verbrand in het licht van Gods heiligheid. Zijn rechtvaardigheid eist betalen.

Degene die werkt heeft geen genade nodig, zegt Paulus. Helemaal niet. Die wil niet van genade leven. Ja, dat zeg ik maar even tussen-door. Ben je daar al achter gekomen, dat wij, u en ik, dat wij van nature van onszelf haters zijn van het kruis van de Heere Jezus Christus. Geloof u dat? Die wil niet van genade leven. Maar als God ingrijpt, mensen, dan wordt alles anders. Want de apostel zegt: "Er zijn op de hele wereld maar twee soorten van mensen. Het is de werker en de niet-werker. Degene die werkt zoekt God in de schuld te steken. Maar degene die niet werkt, die kan God niet meer in de schuld steken. Doch degene die niet werkt..." Dwars tegen deze soort van mensen in die u getekend is, zegt Paulus, staat een ander soort van mensen. Doch degene die niet werkt. Niet werkt! Die opgehouden is met werken. Die geen eigen verdiensten meer kan tonen en geen eigen verdiensten meer durft te tonen.

Ben je leeg geschud? Ben je kaal gepeld? Ben je plat gedrukt onder dat Goddelijke recht? Is het gebeurd, mensen, dat je niet meer in jezelf geloven kunt? Maar ben je wat anders gaan geloven? Toen leerde ik wat eisen Gods heiligheid deed, zegt Mac Cheyne. Daar werd al mijn deugd een wegwerpelijk kleed. Wat eisen Gods heiligheid deed. Toen je op dat punt kwam, toen wist je één ding zeker:

“God zal wraak nemen”. Ken je dat? God zal gericht gaan houden. En alles waar ik mij mee bedekt heb, is waardeloos en ik sta naakt en geopend voor de levende God. En ik heb geen penning meer om te betalen.

Ben je bankroet? Sta je in de min? Sta je in de rode cijfers, mensen? Is het afgelopen met werken? Ben je opgehouden met te draven? Ben je stil gezet, stil gehouden, in de klem gehouden, in Gods greep gehouden onder die waarheid van Zijn Goddelijke rechtvaardigheid?

Doch degene die niet werkt, maar wel gelooft in Hem. Hier zet de apostel Paulus werken en geloven tegenover elkaar. Het een kan niet met het ander en het ander kan niet met het een samen gaan. Dat is onmogelijk. Nee, degene die niet werkt, die gelooft wel. Ja, die kan onder de waarheid van het Woord van God niet meer uit. Voor die is de wet van God niet alleen een spiegel, maar een brandende werkelijkheid. Voor die is de eeuwigheid open gegaan. Voor die is die twee bestemmingen, hemel en hel, zo waarachtig waar. En die, die niet meer werkt, die weet één ding zeker: “Ik moet heenreizen naar die vreselijke afgrond, naar die vreselijke helleplaats. Ik heb het verdiend”. Hoor je dat?! “Ik zal van God mijn rechtvaardige loon ontvangen. Hij zal mij uitbetalen wat mij toekomt. Dat betekent een eeuwigheid lang sterven”. Geloof je dat al? Geloof je dat nu al? Degene die niet werkt, maar gelooft in Hem. Ben je al eens een keer bedrukt over de wereld gegaan? Bezorgd om je eeuwig wel? Is de zaak van de eeuwigheid zo opgebonden dat je wakker lag en de slaap niet vatten kon, en dat heel je dagelijkse gang dat maar mee bleef gaan: “Je moet God ontmoeten, je moet God ontmoeten”. Mijn ziele doorziet ge uw lot? Hoe zult ge rechtvaardig verschijnen voor God?

Misschien hoor je weleens een keer van die duivelse muziek. Daar zit altijd zo’n stamp in, zo’n dreun. Dat kan Gods volk niet meer verdragen, die dreun. Weet je waarom niet? Omdat de dreun van de toorn van God ze niet onbekend gebleven is. Het heeft gedreund in d’r ziel: “Gij gaat sterven”. Het heeft gedreund in d’r ziel: “Ge ligt onder de vloek”. Het heeft gedreund in d’r ziel: “Verdoemd ben ik, verdoemd ben ik”. Voel je hoe diep dat gaat? En, mensen, als dat nu zo diep gaat, dan kan je ook geen vinger meer verroeren. Dat gaat niet meer. Ik hoor Johannes gewagen... Dat was een gekende des Heeren. Dat weet ik ook wel. En toch, zie de eerbied, zie de heiligheid Gods. Ik hoor Johannes gewagen in de Openbaring: “Toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten”. Ben je al eens als dood aan Zijn voeten gevallen? Ja, je kon natuurlijk helemaal niet meer opkijken. Je kon niets meer bekijken. Je had het altijd berekend. Het

komt wel goed. Maar nu heb je nog maar één conclusie: “Het komt niet meer goed, nee, het komt niet meer goed”. Je gelooft het vast en je weet het zeker. En Paulus zegt toch: “Degene die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt”.

Kun je het je voorstellen dat je nog eens een keer rechtvaardig voor God zou zijn? Ik kan het me niet indenken, zeg je. Maar nu dit. Met al je schuld en met heel je last, met je kapot geslagen werkheiligheid, kwam je in Gods huis. En onder de prediking van het Woord werd daar verkondigd welk een ruim hart de Heere heeft voor zondaren, voor albedervers. Is het nooit gebeurd dat je ziel opsprong van vreugde? Ben je nooit eens een keer vertroost de kerk uit gegaan, toen dat Woord zo ruim geklonken had, dat de Heere Zijn Zoon gezonden heeft in deze wereld om zondaren zalig te maken? Heb je je weleens verwonderd, mensen, over de weg die God heeft ontsloten? Je verbaasd over het feit dat Hij gedachten des vredes heeft en niet des kwaads. Ja, zeg je, ik heb er geen deel aan, ik sta er buiten, het is toch niet voor mij.

Maar evengoed, je bent wel verbaasd dat de Heere dat heeft weggelegd. Dat er mensen uit hun zondegraf worden gehaald en gezet worden in de vereniging met God in Christus. Je hebt je verbaasd, of niet, toen je er eentje op hoorde komen uit het ware werk van God. Toen er één vertelde uit welke duisternis hij gehaald was en tot welk groot licht hij gebracht was. Je zei: “Het Woord van God is dus toch waar, dat de goddeloze wordt gerechtvaardigd. Wat moet die ziel gelukkig zijn. Wat moet die een blijdschap in het hart kennen. Gemeenschap met God te oefenen, dat zou ik ook wel willen”.

Wil je dat ook? Want dat is ook allemaal niet zo gewoon. Wil je dat? Is daar een diep verlangen met God verenigd te wezen. Dat je zegt: “Wat zal dat een blijde dag zijn, als Hij Zich in mijn leven openbaart. Als het me zou mogen gebeuren dat het ook voor mij is”. Is er weleens iets van uitzicht geweest, dat God dat, wat bij u vandaan nu onmogelijk bleek, mogelijk gemaakt heeft. Dat Hij nu die God is Die doet wat een mens tot in alle eeuwigheid niet kan. Kon je die glimlach weleens niet onderdrukken: “Wie is aan onze God gelijk, Die armen opricht uit het slijk”. En je kon niet langer harde gedachten van God koesteren. Is het wel? O ja, de Heere was eerst zo’n harde Meester, zo’n hard Tiran. Maar nu, liggende onder Zijn recht, maar toch, door het geloof, door het ingestorte geloof dat geloven móet dat het Woord waarheid is, zijn de harde gedachten over God weggegaan, en er zijn alleen maar gedachten over gebleven dat je verbaasd was dat God goed is voor een slecht mens.

Gelooft u dat? Maar geloof in Hem, zegt de apostel. Dat is die de gave is meegedeeld dat hij niet meer twifelen kan aan het Woord

des Heeren, zowel de ene zijde als de andere zijde. Let op, de apostel zegt hier: “nog niet”, dat u er dan ook in het persoonlijk leven kennis en deel aan hebt voor de waarneming. Dat zegt hij: “nog niet”. Dat komt na de komma. Maar eerst deze zaak: “Degene die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt”. Daar moet een antwoord op komen: “Wie is God voor u?” Wie is God voor u, Die de goddeloze rechtvaardigt? Is het weleens open gegaan: zou het dan ook voor mij nog kunnen?

Weet je wat het kenmerk is van een gelovige? Die in hun zonden en ellende zich tot Hem ter genezing wenden. Dat is het kenmerk van gelovigen. Die kunnen niets pakken. Die kunnen alleen maar de handen op houden, bedelen. Die kunnen alleen maar kruipen.

Je zegt: “Maar ik kan helemaal niets meer”. Zie, als het aan woorden mij ontbreekt, wat de overdenking in mij spreekt. Die kunnen niet meer bij God vandaan. En weet je wat de duivel zegt in het hart van zulken? De duivel zegt: “Je moet weg hoor, je moet weg, dat is een harde God, Die gaat je straffen”. En je zegt: “Duivel, ik zou nog liever aan Zijn voeten sterven dan bij Hem vandaan te gaan. Ik zou nog liever hier omkomen, onder Zijn gezegende rechtvaardigheid, dan dat ik nog één dag in de wereld, bij die God vandaan, zou doorbrengen”. En de duivel fluistert je toe: “Het is voor jou toch te laat, het kan voor jou toch niet meer”. En je zegt: “Al zou Hij mij doden, ik zal nochtans op Hem hopen. Al zou Hij mij verdoemen, ik zal tot in eeuwigheid geen kwaad gerucht van Hem meer kunnen verspreiden”. Eerst had God het altijd gedaan. Nu hebt u het gedaan. U de schuld en Hij de rechtvaardigheid. En zo lig je aan Zijn voeten, en je kunt geen kant meer op. Weet je waarom niet? Laat de duivel maar schreeuwen. Maar God houdt je vast. Die houdt je daar aan Zijn troon, omdat de Heere meer wil leren, omdat de Heere meer wil geven. Maar dat gaat in een weg van afbraak. Afbraak aan eigen kant. Waarom? Opdat de lof alleen tot Hem zou wezen. Opdat Hij alleen de eer zou ontvangen. Dat doet God. En weet je, dat is ook zoiets groots, de Heere heeft al alle eer. Maar het behaagt Hem om mensenkinderen om Zich heen te verzamelen die tot in alle eeuwigheid Zijn eer gaan vermelden. Dat is het laatste nog, maar we gaan eerst zingen Psalm 105 het 4^e vers.

*Gij volk, uit Abraham gesproten,
Dat zoveel gunsten hebt genoten;
Gij Jakobs kind'ren, die de Heer'
Heeft uitverkoren, meldt Zijn eer.
De HEER' is onze God, Die d' aard'
Alom door Zijn gericht vervaart.*

Wat wilt u eigenlijk in de prediking van het Woord horen? Wilt u zalig geroemd worden om uw deugden? Of is uw hart van een andere zaak vervuld? Van een andere Persoon vervuld? Bent u een mens die zegt: “Het gaat in de prediking van het Woord alleen maar om Hem, in Wie God de weg tot Zijn hart geopend heeft. Het gaat alleen om die gezegende Heere Jezus Christus”. Ja, dan hebt u het goed begrepen. Daar gaat het inderdaad ook alleen om. En weet u, weet u waar de diamant van de genade Gods het meest schittert en blinkt? Tegen de meest zwarte achtergrond. Daar is hij op z’n mooist. De Heere doet een afgesneden zaak op de aarde, om te bouwen in Hem. Is je hart weleens verruimd geweest onder de verkondiging van die gezegende Heere Jezus Christus? Heb je weleens een trekking ervaren: “Och, als ik Hem toch kennen mocht”. Heb je er weleens om gevraagd, om gesmeekt? Ben je zo’n mens die zegt: “Geef mij Jezus, of ik sterf, want buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf”. Terwijl alles van jezelf is afgebroken, is Hij al groter en groter opgebouwd door de werking van Gods Heilige Geest. Want die gelooft, op de wijze zoals de apostel Paulus het hier in Romeinen 4 benoemt, dat is er één die gedreven wordt door de Heilige Geest. En die Heilige Geest is het wel Die de zwartigheid aan eigen kant opent, maar die bovenal het licht laat vallen op Hem. Hij is het vooral Die de Heere Jezus Christus ontsluit aan het hart. Het is de Heilige Geest in het bijzonder Die het welbehagen Gods des Vaders in Christus in de ziel predikt. Dat God gedachten des vredes gehad heeft en niet des kwaads. Het is de Heilige Geest Die u aan de gezegende voeten des Heeren houdt, in de smeekbede: “Opdat ik Hem kennen mocht, Hem, de Heere Jezus Christus en de kracht Zijner opstanding”. Het is de Heilige Geest Die u laag bij de grond houdt. En weet u wat het kenmerk daarvan is? Laag bij de grond is nu dicht bij het verbond. Dicht bij het genadeverbond van God.

Hier zegt de tekst: “Doch degene die niet werkt, maar gelooft in Hem”. In plaats van met onze handen van alles te doen, heeft de Heilige Geest je handen gevouwen. En houdt ze gevouwen. Maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt. O Heere, zou het ook voor mij zijn?

Wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid. Hoe kan dat nu? Komt het dan toch aan op dat geloven van ons? Helemaal niet. Maar wordt zijn geloof gerekend, zegt de apostel. Zijn geloof wat God gegeven heeft en tot het uwe gemaakt heeft. Wat uit Hem is voort gekomen en u is toebedeeld. Wat uw geloof geworden is, waarmee u aan God verbonden geraakt bent en Zijn Woord in alles moet geloven, wordt zijn geloof gerekend. Dus de apostel zegt: “Er

wordt loon uitbetaald". Wanneer betaalt de Heere gezegend loon uit? Wel, als daar in een niet-werkend mens het werk van God gevonden wordt. En wat is dat gezegende loon dat uitbetaald wordt? Wel dit: "wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid". Wat betekent dat? De apostel zegt: "Die zo aan de voeten des Heeren ligt, daar is een kanaal in aangelegd". Een kanaal? Ik ga er maar vanuit dat u in huis allemaal een kraan hebt. Als je die open draait, komt er water uit. Hoe komt dat water in uw huis eigenlijk? Door de waterleiding. Als er geen waterleiding is, hebt u geen water. Zo gaat dat toch! En de apostel noemt hier dat geloof "als een kanaal, als een leiding". Dat geloof zelf maakt ons niet zalig. Dan zou er toch nog enige deugd en roem in de mens gevonden worden. Maar dat geloof dat God geeft is niet anders dan het middel waardoor het de Heere behaagt om de zaligheid thuis te bezorgen. Het is de Heere Die dat kanaal aanlegt, om de stromen van het levende water te laten vloeien.

Daar zit je dan met heel je onrechtvaardigheid. En daar zit je dan met heel je goddeloosheid. En daar klinkt dat Woord: "Die de goddeloze rechtvaardigt". Maar ja, daar komt dat punt. Is dat nu ook voor mij? Geldt dat nu ook mijn persoon en mijn leven? Mag ik dat nu zomaar op mijzelf toepassen? Nee, dat mag niet zomaar. En dat hoeft u ook niet op uzelf toe te passen. Daar moeten we mee ophouden. Want je was toch opgehouden met werken! Of niet? De Heere past het toe. God werkt. Hij is immers de Alfa en de Omega. En wat Hij begint, dat voleindigt Hij ook. Hij alleen aan het werk. Dat is pas een zegen.

Wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid. Want door het kanaal van het geloof gaan de stromen van dat levende water stromen. Door het kanaal van het geloof behaagt het de Heere om de rechtvaardigheid, die alleen voor Hem geldend is, toe te passen, toe te delen, u er in te bedienen. Wat is het dan dat door het geloof wordt geschonken? Ik moet het zo zeggen: Wie is het dan? U weet het wel. De gelovige heeft geen rust totdat hij rust vindt in God. Die onder Gods recht verloren gaat, die wordt ongetroost, totdat God gaat troosten. Troosten met Zichzelf. Met wat in Zijn hart is voortgebracht. Totdat Hij gaat troosten met de Persoon Die Zijn hart verklaard heeft. Totdat Hij gaat troosten vanuit de bediening van die gezegende Hogepriester. Totdat Hij, die lieve Heere Jezus Christus, persoonlijk wordt toegepast in het leven. Totdat het de Heere behaagt om in zo'n stervend mens die levenwekkende Borg thuis te bezorgen.

Welke overgeleverd is om onze zonden, zegt het laatste vers van het hoofdstuk, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking. Daar heb

je weer dat woord “rechtvaardigheid”. Gestorven om onze zonden, opgewekt om onze rechtvaardigmaking. Gestorven om te betalen die openstaande rekening voor God, en opgewekt om de vrijsprak, omdat de kwitantie voldaan is, thuis te brengen door de werking van Zijn Heilige Geest, hier en daar, die naar Zijn voornemen geroepen zijn, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid. Want de gelovige ontvangt de Heere Jezus Christus Zelf.

Weet je wat de Heere doet? Weet je waar het op aan gaat? De Heere brengt al de Zijnen aan Golgotha's kruis. Hij brengt al de Zijnen aan de voeten van die doorboorde Middelaar. Hij brengt al de Zijnen daar waar zij Hem zien, Hem zien bloeden, Hem zien zweten, Hem zien sterven. Hij brengt ze daar waar ze Hem horen roepen: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten”. Opdat Hij het Zelf is Die het ze thuis brengt. Daarom ben Ik van Mijn Vader verlaten geworden, opdat u, die de eeuwige verlating verdiend hebt, ja amen, Heere, ik heb het verdiend; opdat u nimmermeer van God verlaten zou worden.

“Och”, zeg je, “ja, nu dat hele punt, ik kan het niet vast houden. En hoe moet ik daarop blijven vertrouwen dan? En die rust is zo snel weer weg”. Ja, omdat u er tussen zit. Dat is het hele punt, telkens weer. Omdat u er tussen zit. Want dan wordt dat kanaal verhinderd. Dan wordt het geloof verduisterd, wordt het zicht op de Heere Jezus weg genomen, omdat er zonden tussen sluipen, omdat er ongerechtigheden weer de kop op steken, omdat het weer mis gaat en u bij de Heere vandaan gaat. Maar die, die niet werkt en gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid. Weet je wat dat betekent in de voortduur van het geestelijke leven, in de gang van al Gods volk? Ach, dat is hetzelfde als die eerste keer beslissend. Die in hun zonden en ellende zich tot Hem ter genezing wenden. Gelijk ook David de mens zalig spreekt welke God de rechtvaardigheid toerekent zonder werken. Dus uit vrije gunst. Daar kan heel ons zondige bestaan in eeuwigheid geen afbreuk meer van doen, zeggende: “Zalig zijn zij welke ongerechtigheden vergeven zijn en welke zonden bedekt zijn; zalig is de man welke de Heere de zonden niet toerekent”. David zegt: “Dan is de zaligheid in de beleving, als daar vergeving en bedekking is, en als de zonde niet wordt toegerekend”. Daar zit je met je hele pakket van schuld, vóór ontvangen genade, en ná ontvangen genade al dat inwonend bederf en die overgebleven zonde. Weet je wat de Psalmist zegt? Hij zegt: “Roep Hem dan toch aan in de dag der benauwdheid, Hij zal u er uit helpen en gij zult Hem eren”. En smeeek toch om vergiffenis. En wie smeekt om vergiffenis, door het ware zaligmakende geloof gedreven, dat is een mensenkind die nergens anders

om roept dan om Jezus' bloed. Want dat blijft het altijd in het leven van het geloof. Alleen dat bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonden. En Hij is de betalende Borg van Sion. En Hij Die betaald heeft, opent de erfenis die onverdiend was, maar door Hem verworven. Hij opent het dat dat volk zal aan komen in die gewesten van eeuwige zaligheid, om in God te eindigen, de Heere te loven voor Zijn ongedachte gunstbewijzen. Waar is dan de roem? Aan onze kant uitgesloten. Maar die roemt, die roeme in de Heere alleen.

AMEN.

Dankgebed.
Slotzang Psalm 47 : 4.
Zegenbede.